GILÎZANK

Bilind Mihemed

Cîhan ne ew e ya ez û tu tinê lê mêze dikin. Tu cîhaneke serbixweyî û ez cîhaneke serbixwe. Hêvênê mirovantiya min û xwe biparêze. Li hindava belekonê, di şaxê qiralê çaxê de, li te mêze dikim, li min mêze dikî Kubara kofî xwehir, tu dizanî, ez gelek hez ji te dikim û bê te jiyana min biyabaneke tûzkewî ye. Di kernevala bûna min de, bişkurîna te diyariyeke bihêz e. Di kernevala hevnasînê de, hevaleke bihagiranî, peymanî, çaxê sozên me di navêk de têkhel dibin. Di pencereya nihomê siyê de, destmala xwe firda û li ser milê min, mexel hat, ay ji wî hestê ciwan, ay ji wê nazikê û nazdariyê, ay ji wê xweşî û şadiyê. Demê te gazî min kirî, min pitir viya nêzîk te bibim. Di hembêza te de bim. Erê, nazdar! Di hembêza te de bim û gilîzank bi canê min de, bihên xwar.